

fastsættes af Regeringskommissioner, paa hvis Beslutninger Nationalbanken ikke har større Indflydelse, maa Nationalbanken, efter hvad *Finansministeren* udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, have et berettiget Krav paa Dækning af eventuelle udækkede Tilgodehavender, der herved kan opstaa. Bemyndigelsen i Henhold til § 1 er dog foreløbig begrænset til Udgangen af 1946 og er i øvrigt af praktiske Grunde gjort saa omfattende generel som muligt.

Efter Krigens Afslutning har der været en almindelig Tendens til at søge bort fra de stive, tosidige Clearingaftaler og gaa over til *mere frie Betalingsoverenskomster*. Danmark har saaledes afsluttet Betalingsoverenskomster med England, Frankrig, Holland, Belgien og Tjekkosllovakiet. I nogle af disse Betalingsoverenskomster er der indsat Bestemmelser om, at de *Debetsaldi*, der opstaa i Henhold til Overenskomsten, skal forrentes af Debitorlandet, hvilket er udtrykt ved, at Debitorlandet skal udstede rentebærende *Statsforskrivninger* for Beløbet. Der gives derfor i § 2 Finansministeren en Bemyndigelse til Udstedelse af saadanne Statsforskrivninger. Statsforskrivningerne vil i paakommende Tilfælde blive overtaget af Nationalbanken, saa at Købesummen forbliver indestaaende i Banken som et Aktiv, der modsvarer Statens Passivpost for denne Forskrivning. Nationalbanken vil forrente Købesummen med samme Rentefod, som gælder for Forskrivningen, saa at der, saa længe Betalingsoverenskomsten løber, *ikke opstaa nogen Renteudgift for Staten*. Denne Ordning er truffet, fordi man har fundet det naturligt, at Renteudgiften afholdes af Nationalbanken, der faktisk har opnaaet en Valutakredit gennem Aftalen, naar der fremkommer en dansk Debetsaldo, ligesom det paa den anden Side er Tanken, at modsvarende Renteindtægter ved Tilgodehavender hos Udlandet tilfalder Banken. Derimod skal disse Statsforskrivninger, der udstedes til Udligning af den Debetsaldo, der opstaa ved Udløbet af en Betalingsoverenskomst, udbetales direkte til det paagældende Kreditorland, saa at Renteudgifter og -indtægter i denne Forbindelse tilkommer Staten.

Under Sagens Behandling i *Folketinget* gav *Robert Mikkelsen* (D. K.) Udtryk for Betænkelighed ved at give Finansministeren den i § 1 omhandlede Bemyndigelse. Det var efter hans Opfattelse en meget omfattende Bemyndigelse, der satte Finansministeren i Stand til at paadrage Staten Forpligtelser, som slet ikke behøvede at være mindre end dem, der kan opstaa f. Eks. ved Optagelse af Statslaan. »Det kan naturligvis være praktisk nok for den højtærede Finansminister med en saadan vidtgaende Bemyndigelse, men det er et Spørgsmaal, om det er lige saa praktisk, lige saa acceptabelt for Rigsdagen paa den Maade at give den højtærede Finansminister en Blanko-